

Вяра и чудеса

written by Tim Jennings, M.D. | July 25, 2008

По време на първата ми година в колежа, един четвъртък сутрин се случи нещо необичайно, в резултат на което по време на сутрешната молитва всички ученици се изправихме лице в лице с въпроса за вярата и чудесата.

Млад мъж, парализиран при инцидент по време на гмуркане, бе доведен в залата за богослужение в колежа. Говорителят съобщи на учениците, че ще видим чудо, че Бог ще подежда и ще излекува този млад човек. Той посъветва всички нас – 2000 ученици – да коленичим и да се молим. Каза да викаме към Бога за очистване на сърцата си, за премахване на всякакво съмнение от умовете ни, за отстраняване на всяко разсейване, та Бог чрез чудо да изцели този млад мъж.

Говорителят и няколко други се събраха около парализирания, хванаха го за ръце и започнаха да се молят. Ние, учениците, също започнахме да се молим. И се молихме, молихме, молихме... Момичета из цялата зала ридяха, някои се молеха на глас, а други поглеждаха с едното око към сцената, за да видят „чудото“. Но след известно време, което ни се стори цяла вечност, а всъщност беше по-малко от час, не се случи никакво чудо и младежът... не беше изцелен.

Много от учениците бяха разтърсени от това събитие. Някои се бореха с въпроси относно своята

вяра, относно молитвата или с въпроси за самия Бог. Ораторът предположи, че в стаята има усъмнили се и някои ученици започнаха да се чувстват виновни.

Много от моите пациенти също се борят с въпроси за вярата и чудесата. Те или техни близки често страдат от болести, заради които са им предлагани молитви към Бога за Неговата намеса и чудотворно изцеление. Когато чудото не се случи, много хора започват да поставят под въпрос своята вяра.

Съществува следното предположение: Ако имате вяра, ще се случват чудеса, ако чудесата не се случват, то е защото вярата ви е слаба. Наистина ли това е вярно? Дали е библейска идеята, че чудесата се случват, когато вярата е силна, но не и когато е слаба? Или е възможно тази идея да е в разрез с истината?

Възможно ли е да се случват чудеса не за силните във вярата, а за слабите? Възможно ли е онези, чиято вяра е солидна, да не се нуждаят от чудеса, но „бебетата“ в Христос все още да се нуждаят от чудотворни знамения и чудеса? Възможно ли е да се случват чудеса чрез силните във вярата, но не и за самите тях, че целта на чудото е за тези, които са слаби във вярата? Какво ни разкрива Библията?

Когато Гедеон бил призван от Бог да победи мадиамците, дали заради силната си вяра, или заради слабата си вяра и нуждата от окуражаване той е поискал чудото с руното?

Когато на планината Кармил огън паднал от Бога, изгаряйки жертвата, поставена от Илия – за да укрепи вярата на пророка ли е станало това чудо, или за да подкрепи слабата вяра на хората?

Помислете за Йов, за когото Бог казва: „Съвършен е и праведен във всичките си пътища, няма никой на земята като него“. Йов бил истински човек на вярата, но изгубил цялото си богатство, здравето си и 10-те си деца и никакво чудо не дошло да го избави. Дали тази трагедия се е случила с Йов, защото вярата му е била слаба, или защото вярата му е била толкова силна, че Бог е бил сигурен – нищо, без значение колко е трагично, не е способно да разтърси доверието му в Него?

Когато Седрах, Мисах и Авденаго били хвърлени в огнената пещ, с каква цел Бог се намесил чудодейно, за да спаси живота им? Дали това е преди всичко, за да се удължи животът им, или е било средство да бъде разкрита истината за Бога, безмислието на златния идол, а също и за обръщането на Навуходоносор – човек със слаба вяра? От друга страна, забелязваме зрялата вяра на тримата младежи, които, заплашени от смърт чрез изгаряне, положили живота си в Божиите ръце, знаейки, че Бог може да ги спаси, но приемали и решението Му евентуално да не се намесва. Те казали: „Навуходоносоре, не е необходимо да ти отговаряме за това нещо. Ако е така, нашият Бог, Комуто служим, може да ни отърве от пламенната огнена пещ; и от твоите ръце, царю, ще ни избави; но ако не, пак да знаеш, царю, че на боговете ти няма да служим, и на златния образ, който си поставил няма да се кланяме“ (Даниил 3:16-18).

Помислете за живота на апостолите. Бог чудодейно се е намесвал в много случаи, но винаги като помощ за разпространение на евангелието. Когато тези могъщи хора на вярата загубвали живота

си, Бог не се намесвал с чудеса, за да ги спаси (с изключение на Йоан). Дали Бог отказвал да извърши чудо, за да спаси Своите апостоли, защото са нямали достатъчно вяра, или вярата им е била толкова силна, че са доверили на Бога самия си живот? Толкова силна ли е била вярата им, че не е било нужно Бог да извърши чудо, за да им помогне да запазят доверието си в Него?

Много хора вярват, че чудесата са добър „барометър“ за това на кого трябва да вярваме или на кого да се доверим. Но в Едем чудото на говорещата змия не я прави по-достойна за доверие. Сатана често обърква ума на хората и им пречи в пътя към Бога, като използва чудотворни знамения и чудеса. Всъщност, Библията пророкува, че преди Христос да се завърне, сатанинските сили ще извършват чудеса като начин да заблудят мнозина (Марк 13:22; Откровение 13:13; 16:14). Исус Христос казва, че във времето на края ще има хора, които ще твърдят, че са християни и са вършили чудеса в Неговото име, но че те никога не са били на Божия страна (Матей 7: 21-23).

Бог печели доверието на хората, като им разкрива Своя характер, ясно отразен в живота и смъртта на Исус Христос. Чудесата могат да бъдат фалшифицирани, но истината, разкрита от Исус – не може. Въпросът никога не е за Божията способност да върши чудеса, а познаваме ли Го достатъчно добре, за да запазим своето доверие, когато Той не се намеси чудодейно.

Истинската вяра не е увереност, че Бог може да върши чудеса, а доверие в Него, дори когато не го прави.

Ако вие, както много от моите пациенти, сте се молили за чудо – за чудо на изцеление, за чудо на освобождение, за чудо на възстановяване – и все пак Бог не се е намесил чудодейно, не губете кураж, не се съмнявайте във вярата си, не се поддавайте на обезсърчение. Вместо това, помислете за възможността вашата вяра да е с такова качество, солидност и зрялост, че Бог да знае, подобно на случая с Йов, че доверието ви в Него няма да се разклати. Без значение колко големи са вашите трудности, нека вашето непоклатимо доверие в Бога да изгрее през тъмнината на потисничеството на греха и да заяви пред цялата Вселена, че Бог е достоен за вашето доверие и вие няма да позволите на нищо да го подкопае!

С чудодейна намеса или без нея, Бог винаги е достоен за нашето доверие!